

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VALSTYBINIŲ SOCIALINIO DRAUDIMO PENSIJŲ ĮSTATYMO NR. I-549
PAKEITIMO ĮSTATYMO NR. XII-2512 1 IR 3 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2017 m. gruodžio 12 d. Nr. XIII-881
Vilnius

**1 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo
pensių įstatymo 2 straipsnio pakeitimas**

Pripažinti netekusią galios 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensių įstatymo 2 straipsnio 23 dalį.

**2 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo
pensių įstatymo 3 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensių įstatymo 3 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„3 straipsnis. Teisė gauti socialinio draudimo pensiją

1. Teisę gauti socialinio draudimo pensiją turi šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodyti asmenys:

1) gyvenantys Lietuvos Respublikoje ir deklaravę gyvenamąją vietą arba įtraukti į gyvenamosios vietos nedeklaravusių asmenų apskaitą Lietuvos Respublikos gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka;

2) gyvenantys valstybėse, kuriose jiems taikomos Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatos;

3) gyvenantys valstybėse, kuriose jiems taikomos Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių nuostatos dėl pensių mokėjimo;

4) gyvenantys valstybėse, kuriose jiems netaikomos Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų ir Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių nuostatos dėl pensių mokėjimo.

2. Šio straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodyti asmenys pagal šį įstatymą teisę gauti socialinio draudimo pensiją įgyja tik tuo atveju, jeigu jie yra įgiję ne mažesnę už minimalųjį stažą atitinkamos rūšies socialinio draudimo pensijai gauti dirbdami Lietuvos įmonėse, įstaigose, organizacijose (toliau – Lietuvos įmonės) (šio įstatymo 10 straipsnio 8 dalis). Lietuvos

Respublikos asmenų, represuotų už pasipriešinimą okupaciniams režimams, teisių atkūrimo įstatymo nustatyta tvarka reabilituotiems politiniams kaliniams ir tremtiniais (toliau – reabilituoti politiniai kaliniai ir tremtiniai), dalį stažo įgijusiems kalnimo metu ar tremtyje, sąlyga įgyti minimalųjį stažą dirbant Lietuvos įmonėse netaikoma.“

3 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 6 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 6 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Asmenims, kuriems mokamos netekto darbingumo (invalidumo) pensijos ir kurie gaudami šią pensiją nuo 2018 m. sausio 1 d. sukanka senatvės pensijos amžių ir įgyja teisę gauti senatvės pensiją, mokama didesnė iš šių pensijų: arba senatvės pensija, apskaičiuota šio įstatymo 17 ir 18 straipsniuose nustatyta tvarka, arba senatvės pensija neįgaliajam, apskaičiuota šio įstatymo 34 straipsnyje nustatyta tvarka. Kartu su senatvės pensija, skiriama ir mokama pagal šio įstatymo 14 straipsnį arba 20 straipsnį, ar senatvės pensija neįgaliajam, apskaičiuota pagal šio įstatymo 34 straipsnį, pensijų kaupime dalyvavusiems asmenims mokama kaupiamoji pensijų išmoka pagal Pensijų kaupimo įstatymo nuostatas. Kartu su senatvės pensija, senatvės pensija neįgaliajam ar netekto darbingumo pensija gali būti mokamos našlių ir (ar) našlaičių pensijos, jeigu įstatymuose nenustatyta kitaip. Asmenims, tuo pačiu metu turintiems teisę gauti ir netekto darbingumo (invalidumo) pensiją, ir senatvės pensiją, mokama viena iš šių pensijų.“

2. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 6 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Asmenims, turintiems teisę gauti arba gaunantiems valstybines maitintojo netekimo pensijas ar valstybines socialinio draudimo maitintojo netekimo pensijas už mirusį iki 1994 m. gruodžio 31 d. maitintoją ir tuo pačiu metu turintiems teisę gauti socialinio draudimo senatvės, netekto darbingumo, invalidumo, ištarnauto laiko, našlių arba našlaičių pensiją, mokama jų pasirinkimu viena iš šių pensijų, išskyrus našlaičių pensiją, kuri mokama kartu su maitintojo netekimo pensija už kitą mirusį iki 1994 m. gruodžio 31 d. tėvą (motiną).“

4 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 8 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 8 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Kiekvienais metais nuo sausio 1 dienos bazinės pensijos ir apskaitos vieneto vertės dydžiai ir našlių pensijos bazinis dydis, kurie naudojami skiriant ir mokant šiame įstatyme

nustatytų rūšių pensijas, indeksuojami pagal praėjusiais metais apskaičiuotą ir patvirtintą indeksavimo koeficientą (toliau – IK). IK išreiškiamas keturių skaitmenų po kablelio tikslumu.“

2. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 8 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. IK apskaičiavimo tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. IK ir pagal jį indeksuotus bazinės pensijos ir apskaitos vieneto vertės dydžius euro cento tikslumu tvirtina ir skelbia Valstybinio socialinio draudimo fondo taryba (toliau – Taryba).“

5 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 10 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 10 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„10 straipsnis. Laikotarpių įskaitymas į stažą

1. Nuo šio įstatymo įsigaliojimo į stažą įskaitomi visi kalendoriniai metai, jeigu tais metais priskaičiuota pensijų socialinio draudimo įmokų suma (įskaitant kaupiamąją pensijų įmokų dalies sumą) yra ne mažesnė, negu per tuos kalendorinius metus turėjo būti priskaičiuota asmens pensijų socialinio draudimo įmokų suma (įskaitant kaupiamąją pensijų įmokų dalies sumą) nuo tais metais galiojančios minimaliosios mėnesinės algos dirbant pagal darbo sutartį per visus mėnesius sumos. Jeigu yra nustatyti skirtingi šios algos dydžiai, stažui apskaičiuoti taikoma mažiausia pagal dydį minimalioji mėnesinė alga. Jeigu šia tvarka priskaičiuota pensijų socialinio draudimo įmokų suma yra mažesnė, įskaitoma proporcingai mažesnė stažo dalis. Jeigu teisės aktų nustatyta tvarka asmenys mokėjo (už juos turėjo būti mokamos) sumažinto tarifo pensijų socialinio draudimo įmokas, apskaičiuojant stažą už tuos metus, laikoma, kad buvo skaičiuojamos viso patvirtinto tarifo pensijų socialinio draudimo įmokos.

2. Išėjimo į pensiją metais į asmens stažą įskaitomi visi mėnesiai iki išėjimo į pensiją mėnesio, jeigu priskaičiuotų pensijų socialinio draudimo įmokų suma yra ne mažesnė, negu per tuos kalendorinius mėnesius turėjo būti priskaičiuota asmens pensijų socialinio draudimo įmokų suma nuo tais mėnesiais galiojusios minimaliosios mėnesinės algos dirbant pagal darbo sutartį. Priešingu atveju išėjimo į pensiją metų stažas laikomas proporcingai mažesniu.

3. Į stažą taip pat įskaitomas laikas, per kurį asmenys gavo:

1) ligos (įskaitant mokamas darbdavio), motinystės, tėvystės, vaiko priežiūros ar profesinės reabilitacijos socialinio draudimo išmokas, mokamas pagal Lietuvos Respublikos ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymą;

2) ligos dėl nelaimingo atsitikimo darbe arba profesinės ligos socialinio draudimo išmokas, mokamas pagal Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymą;

3) nedarbo socialinio draudimo ir dalinio darbo išmokas, mokamas pagal Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatymą.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytų išmokų gavimo laikas į stažą įskaitomas tik įstatymų nustatyta tvarka privalomai draustiems ligos ir motinystės socialiniu draudimu, nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialiniu draudimu bei nedarbo socialiniu draudimu (iki 2005 m. sausio 1 d. – socialiniu draudimu nuo nedarbo) asmenims. Įskaitant į stažą šio straipsnio 3 dalyje nurodytus laikotarpius, laikoma, kad nuo šių išmokų buvo skaičiuojamos pensijų socialinio draudimo įmokos pagal pensijų socialinio draudimo įmokų tarifą (įskaitant kaupiamąją pensijų įmoką). Įgyto stažo trukmė apskaičiuojama pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas.

5. Į stažą, skiriant senatvės pensiją ar netekto darbingumo pensiją pagal šio įstatymo nuostatas, kalendorine trukme, bet ne ilgiau, negu asmuo sukako senatvės pensijos amžių, įskaitomi pagal Lietuvos Respublikos valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymą (toliau – Pensijų įstatymas) ar pagal pensijų įstatymus, galiojusius Lietuvos Respublikoje iki 1994 m. gruodžio 31 d., paskirtų netekto darbingumo (invalidumo) pensijų gavimo metai (ar jų dalis, jeigu pensiją asmuo gavo ne visus metus).

6. Nuo Pensijų įstatymo įsigaliojimo, tai yra nuo 1995 m. sausio 1 d., iki šio įstatymo įsigaliojimo įgytas stažas nustatomas ir apskaičiuojamas pagal teisės aktų nuostatas, galiojusias iki 2017 m. gruodžio 31 d.

7. Laikotarpiai, buvę iki Pensijų įstatymo įsigaliojimo, tai yra iki 1994 m. gruodžio 31 d., kurie yra prilyginami stažui, skiriant senatvės pensiją ar netekto darbingumo pensiją pagal šio įstatymo nuostatas ir tikslinant iki šio įstatymo įsigaliojimo paskirtų senatvės ir netekto darbingumo (invalidumo) pensijų dydžius (šio įstatymo 50 straipsnis), nurodyti šio įstatymo 2 priede. Šie laikotarpiai į stažą įskaitomi kalendorine trukme.

8. Stažu, įgytu dirbant Lietuvos įmonėse, laikomi šio straipsnio 1, 4, 5, 6 dalyse nurodyti laikotarpiai, šio įstatymo 2 priedo 1.1, 1.3, 2.1, 2.2, 2.3, 2.5, 2.6, 2.9, 2.13, 2.14 papunkčiuose nurodyti draudimo, darbo, tarnybos ir (ar) bendradarbiavimo Lietuvos teritorijoje laikotarpiai, 1.2 papunktyje nurodytų kūrybinių sąjungų narių kūrybinės veiklos laikotarpiai, 2.4 papunktyje nurodyti mokymosi laikotarpiai, 2.10 papunktyje nurodytų pensijų gavimo laikotarpiai, 2.11, 2.12 papunkčiuose nurodyti slaugos laikotarpiai ir būtiniosios karinės tarnybos sovietinėje armijoje laikotarpis.

9. Per kalendorinius metus įgytu stažu laikomas šio straipsnio 1, 2, 4, 5, 6 ir 7 dalyse nustatyta tvarka apskaičiuotas stažas. Per kalendorinius metus negali būti įskaityti daugiau kaip vieni stažo metai.

10. Per visus kalendorinius metus įgytas stažas sudedamas. Jis išreiškiamas metais ir skaičiuojamas keturių skaitmenų po kablelio tikslumu.“

6 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 12 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 12 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Apskaitos vienetų skaičius, asmens įgytas per kalendorinius metus ar per kalendorinių metų dalį (pensijos skyrimo metais – iki pensijos skyrimo mėnesio), nustatomas padalijus asmens sumokėtų ir (ar) už jį priskaičiuotų pensijų socialinio draudimo įmokų individualiajai pensijos daliai sumą (neįskaitant kaupiamosios pensijų įmokų dalies sumos, išskyrus šio įstatymo numatytus atvejus) iš pensijų socialinio draudimo įmokų individualiajai pensijos daliai sumos, kurią per tuos kalendorinius metus pagal teisės aktų nustatytą pensijų socialinio draudimo įmokų individualiajai pensijos daliai tarifą apdraustasis ir jo draudėjas privalo sumokėti nuo vidutinio šalies darbo užmokesčio, taikomo apdraustųjų asmenų atitinkamų metų valstybinio socialinio draudimo įmokų bazei skaičiuoti (toliau – vidutinis darbo užmokestis). Tais atvejais, kai pagal Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių nuostatas ar Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatas pensija Lietuvoje turi būti skiriama pagal kitoje valstybėje įgytą stažą, laikoma, kad asmuo per kalendorinius metus įgijo vieną apskaitos vienetą, o už kalendorinių metų dalį – proporcingai mažesnę apskaitos vieneto dalį.“

7 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 17 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 17 straipsnio 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) β – asmens įgyto stažo ir būtinąjo stažo, galiojančio teisės gauti senatvės pensiją atsiradimo metais, santykis (šio įstatymo 57 straipsnis), išreiškiamas keturių skaitmenų po kablelio tikslumu. Tuo atveju, kai teisė gauti senatvės pensiją atsirado iki 2017 m. gruodžio 31 d., daugiklis β lygus asmens turimo stažo ir 30 metų santykiui;“.

8 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 18 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 18 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„18 straipsnis. Senatvės pensijos individualiosios dalies dydis

Senatvės pensijos individualiosios dalies dydis euro cento tikslumu yra apskaičiuojamas pagal formulę $V \cdot p$, kurioje:

- 1) V – asmens įgytų apskaitos vienetų skaičius;
- 2) p – tą mėnesį, už kurį mokama pensija, galiojanti apskaitos vieneto vertė.“

9 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 19 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 19 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„19 straipsnis. Senatvės pensijos naujinimas

Nuo kiekvienų kalendorinių metų liepos 1 dienos, pradedant 2019 metais, senatvės pensija kiekvienais metais naujinama, įvertinant asmens įgytą stažą ir apskaitos vienetų skaičių:

- 1) bendroji dalis apskaičiuojama pagal šio įstatymo 17 straipsnį, pagal tų metų sausio 1 dieną asmens įgyto stažo duomenis naujai įvertinant dydį β kaip asmens įgyto ir būtinojo stažo, galiojusio teisės gauti senatvės pensiją atsiradimo metais (tuo atveju, kai teisė gauti senatvės pensiją atsirado iki 2017 m. gruodžio 31 d., – 30 metų), santykį (šio įstatymo 57 straipsnis); jeigu naujai apskaičiuotas dydis β mažesnis už taikytą iki šiol, taikomas buvęs dydis;
- 2) individualioji dalis apskaičiuojama šio įstatymo 18 straipsnyje nustatyta tvarka, taikant asmens įgytų apskaitos vienetų skaičių tų metų sausio 1 dieną.“

10 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 20 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) negauna kitų socialinio draudimo, valstybinių, šalpos pensijų (išskyrus šalpos pensijas už invalidų slaugą namuose, paskirtas iki 2004 m. balandžio 1 d., ir pensijų išmokas, mokamas pagal Pensijų kaupimo ir Lietuvos Respublikos profesinių pensijų kaupimo įstatymus), užsienio valstybės pensijų (išskyrus ankstyvą senatvės išmoką arba senatvės išmoką, paskirtas vadovaujantis Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų ar Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių nuostatomis dėl pensijų mokėjimo), nuolatinių

pensinio pobūdžio išmokų už asmens darbo pobūdį (valstybinės signataro rentos, artistų rentos arba kompensacinės išmokos teatrų ir koncertinių įstaigų kūrybiniams darbuotojams (profesionaliojo scenos meno įstaigų kūrybiniams darbuotojams), kompensacijos už ypatingas darbo sąlygas ir pan.), mokamų iš valstybės biudžeto ar Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto, netekto darbingumo periodinės kompensacijos, šalpos kompensacijos, nedarbo socialinio draudimo, dalinio darbo ar priešpensinės bedarbio išmokos;“.

11 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 21 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 21 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„21 straipsnis. Išankstinės senatvės pensijos mokėjimo sustabdymas ir mokėjimo atnaujinimas

1. Paskirtosios išankstinės senatvės pensijos mokėjimas sustabdomas ir ji nemokama, jeigu šios pensijos gavėjas neatitinka šio įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 ir (ar) 4 punktuose nustatytų sąlygų arba asmuo pateikia prašymą sustabdyti išankstinės senatvės pensijos mokėjimą.

2. Jeigu išankstinės senatvės pensijos mokėjimas buvo sustabdytas pagal šio straipsnio 1 dalį, asmens prašymu anksčiau paskirtosios išankstinės senatvės pensijos mokėjimas gali būti atnaujintas nuo mėnesio, einančio po to mėnesio, kurį asmuo kreipėsi dėl šios pensijos mokėjimo atnaujinimo, pirmos dienos, jei asmuo atitinka sąlygas išankstinei senatvės pensijai gauti. Ši nuostata taikoma ir atnaujinant išankstinių senatvės pensijų, paskirtų iki šio įstatymo įsigaliojimo, mokėjimą.

3. Jeigu išankstinės senatvės pensijos sustabdymo laikotarpiu asmuo įgijo papildomo stažo ir apskaitos vienetų, atnaujinus šios pensijos mokėjimą pagal šio straipsnio 2 dalį, ji naujinama šio įstatymo 19 straipsnyje nustatyta tvarka. Jeigu išankstinė senatvės pensija buvo paskirta iki šio įstatymo įsigaliojimo, atnaujinamas šio įstatymo 45 ir 48 straipsniuose nustatyta tvarka apskaičiuotos pensijos mokėjimas ir pensija naujinama šio įstatymo 19 straipsnyje nustatyta tvarka.“

12 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 22 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 22 straipsnio 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) bendroji dalis apskaičiuojama šio įstatymo 17 straipsnyje nustatyta tvarka, dydį β apskaičiuojant kaip asmens įgyto ir būtinojo stažo, galiosiančio senatvės pensijos amžiaus sukakties metais, santykį (šio įstatymo 57 straipsnis);“.

2. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 22 straipsnio 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) apskaičiuotos bendroji ir individualioji dalys mažinamos dydžiu, kurį sudaro šių dalių 0,4 procento, padauginto iš visų mėnesių, likusių iki senatvės pensijos amžiaus sukakties, skaičiaus.“

13 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 23 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 23 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„23 straipsnis. Socialinio draudimo pensijų apskaičiavimas asmeniui, gavusiam išankstinę senatvės pensiją

1. Skiriant netekto darbingumo pensiją asmeniui, gavusiam išankstinę senatvės pensiją, netekto darbingumo pensijos dydis apskaičiuojamas šio įstatymo nustatyta tvarka ir nemažinamas dėl to, kad asmuo gavo išankstinę senatvės pensiją.

2. Skiriant senatvės pensiją asmeniui, gavusiam išankstinę senatvės pensiją, senatvės pensijos dydis apskaičiuojamas pagal šio įstatymo 17 ir 18 straipsnius ir mažinamas dydžiu, kuris lygus 0,4 procento šios pensijos, padauginto iš visų mėnesių, kuriais asmuo gavo išankstinę senatvės pensiją, skaičiaus.

3. Išankstinę senatvės pensiją gavusiam asmeniui, kuriam sukakus senatvės pensijos amžių mokama senatvės pensija neįgaliajam, šio įstatymo 34 straipsnyje nustatyta tvarka apskaičiuotos senatvės pensijos neįgaliajam bendroji ir individualioji dalys mažinamos dydžiu, kuris lygus 0,4 procento šios pensijos, padauginto iš visų mėnesių, kuriais asmuo gavo išankstinę senatvės pensiją, skaičiaus.“

14 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 27 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 27 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Asmuo, kuriam nustatomas darbingumo lygis ir kuris pripažįstamas nedarbingu arba iš dalies darbingu, įgyja teisę gauti netekto darbingumo pensiją, jeigu pripažinimo nedarbingu

arba iš dalies darbingu ar vėlesnę dieną jis turi minimalųjį stažą netekto darbingumo pensijai gauti.“

2. Pripažinti netekusia galios 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 27 straipsnio 2 dalį.

15 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 30 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 30 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„30 straipsnis. Netekto darbingumo pensijos individualiosios dalies apskaičiavimas

1. Netekto darbingumo pensijos individualiosios dalies dydis apskaičiuojamas pagal formulę $N \cdot p \cdot d$, kurioje:

1) N – asmens apskaitos vienetų skaičius, taikomas netekto darbingumo pensijai, apskaičiuotas kaip apskaitos vienetų, įgytų iki mėnesio, kurį asmuo įgijo teisę gauti netekto darbingumo pensiją, pirmosios dienos, netekto darbingumo pensijos apskaitos vienetų ir laikinųjų pensijos apskaitos vienetų suma;

2) p – tą mėnesį, už kurį mokama pensija, galiojanti apskaitos vieneto vertė;

3) d – netekto darbingumo lygio daugiklis, nurodytas šio įstatymo 3 priede, atitinkantis asmens darbingumo lygį tą mėnesį, už kurį mokama pensija.

2. Netekto darbingumo pensijos apskaitos vienetų skaičius nustatomas pakaitinių pensijos apskaitos vienetų vidurkį (šio įstatymo 31 straipsnis) padauginus iš skirtumo tarp asmeniui nustatyto senatvės pensijos amžiaus ir asmens amžiaus teisės gauti netekto darbingumo pensiją atsiradimo dieną (jei pensija skiriama nuo vėlesnės dienos, – iš skirtumo tarp asmeniui nustatyto senatvės pensijos amžiaus ir asmens amžiaus pensijos skyrimo dieną). Tais atvejais, kai pagal šį įstatymą paskirtos netekto darbingumo pensijos mokėjimas asmeniui buvo nutrauktas pasibaigus jam nustatytam darbingumo lygio terminui ir šis asmuo nedarbingu ar iš dalies darbingu vėl pripažįstamas nuo dienos, vėlesnės negu po šios pensijos mokėjimo nutraukimo dienos einanti diena, netekto darbingumo pensijos apskaitos vienetų skaičius apskaičiuojamas iš naujo šioje dalyje nustatyta tvarka pagal asmens amžių tą dieną, kurią jis vėl įgyja teisę gauti netekto darbingumo pensiją.“

16 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 34 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 34 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„34 straipsnis. Senatvės pensija neįgaliajam

1. Kai asmuo, gaunantis pagal šį įstatymą paskirtą netekto darbingumo pensiją, įgyja teisę gauti senatvės pensiją, jam skiriama ir mokama didesnioji iš šių pensijų: senatvės pensija, apskaičiuojama šio įstatymo nustatyta tvarka, arba senatvės pensija neįgaliajam, kuri apskaičiuojama tokia tvarka:

1) senatvės pensijos neįgaliajam bendroji dalis apskaičiuojama šio įstatymo 17 straipsnyje nustatyta tvarka, įskaitant į stažą iki senatvės pensijos amžiaus sukakties buvusius netekto darbingumo pensijos gavimo metus ir taikant būtinojo stažo reikalavimą, nustatytą senatvės pensijai, bei gautą dydį dauginant iš netekto darbingumo lygio daugiklio d (šio įstatymo 3 priedas), pagal kurį iki senatvės pensijos amžiaus sukakties buvo apskaičiuota netekto darbingumo pensija;

2) senatvės pensijos neįgaliajam individualioji dalis apskaičiuojama šio įstatymo 18 straipsnyje nustatyta tvarka, neįskaitant laikinųjų pensijos apskaitos vienetų, o likusius netekto darbingumo pensijos apskaitos vienetus pridedant prie įgytų apskaitos vienetų bei gautą dydį dauginant iš netekto darbingumo lygio daugiklio d (šio įstatymo 3 priedas), pagal kurį iki senatvės pensijos amžiaus sukakties buvo apskaičiuota netekto darbingumo pensija.

2. Senatvės pensija neįgaliajam naujinama šio įstatymo 19 straipsnyje nustatyta tvarka.“

17 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 35 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 35 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Teisę gauti našlių ir našlaičių pensiją turi šio įstatymo 36 ir 38 straipsniuose nurodyti mirusiojo (paskelbto mirusiu) asmens sutuoktinis ir vaikai (įvaikiai), jeigu asmuo mirties (paskelbimo mirusiu) dieną atitiko šias sąlygas:

1) buvo įgijęs teisę gauti netekto darbingumo (invalidumo) pensiją ar senatvės pensiją (atsižvelgiant į mirusiojo (paskelbto mirusiu) amžių) arba gavo vieną iš šių pensijų;

2) minimalųjį stažą atitinkamos rūšies pensijai gauti mirusysis (paskelbtas mirusiu) įgijo dirbdamas Lietuvos, Europos Sąjungos ar Europos ekonominės erdvės susitarimą pasirašiusių valstybių narių įmonėse, įstaigose ar organizacijose (išskyrus asmenis, iki mirties (paskelbimo mirusiu) dienos gavusius netekto darbingumo (invalidumo) ar senatvės pensiją, paskirtą ir (ar) mokėtą pagal Pensijų įstatymą ar pagal pensijų įstatymus, galiojusius Lietuvos Respublikoje iki 1994 m. gruodžio 31 d., bei reabilituotus politinius kalinius ir tremtinius, kurie dalį stažo įgijo kalinimo metu ar tremtyje ir kuriems sąlyga įgyti minimalųjį stažą dirbant Lietuvos, Europos

Sąjungos ar Europos ekonominės erdvės susitarimą pasirašiusių valstybių narių įmonėse, įstaigose ar organizacijose netaikoma).“

2. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 35 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Šio įstatymo nustatyta tvarka našlių ar našlaičių pensija skiriama asmenims, gyvenantiems valstybėse, kuriose jiems netaikomos Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ar Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatos dėl pensijų mokėjimo, taip pat mirus asmeniui (asmenį paskelbus mirusiu), nurodytam šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 4 punkte, jeigu mirusysis (paskelbtas mirusiu) buvo įgijęs ne mažesnę kaip minimalųjį stažą atitinkamos rūšies pensijai gauti (atsižvelgiant į asmens amžių mirties (paskelbimo mirusiu) dieną) dirbdamas Lietuvos įmonėse arba buvo reabilituotas politinis kalinys ar tremtinys, dalį stažo įgijęs kalinimo metu ar tremtyje.“

18 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 38 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 38 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Teisę gauti našlaičių pensiją turi mirusiojo (paskelbto mirusiu) vaikai ir įvaikiai iki 18 metų, taip pat vyresni, jeigu jie nedarbingais ar iš dalies darbingais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) pripažinti iki dienos (įskaitytinai), kurią jiems sukanka 24 metai, taip pat tie, kurie dėl ligos ar traumos, atsiradusios, iki jiems sukako 24 metai, padarinių nedarbingais ar iš dalies darbingais (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidais) pripažinti po 24 metų sukakties dienos, tačiau ne vėliau kaip iki dienos (įskaitytinai), kurią jiems sukanka 26 metai, ir jeigu jie nuo pripažinimo nedarbingais ar iš dalies darbingais (invalidais) dienos nuolat yra nedarbingi ar iš dalies darbingi (invalidai).“

19 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 39 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 39 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) mirus asmeniui (asmenį paskelbus mirusiu), kuris nebuvo sukakęs senatvės pensijos amžiaus, našlaičių pensija apskaičiuojama pagal mirusiajam (paskelbtam mirusiu) galėjusios priklausyti netekto darbingumo pensijos bendrosios ir individualiosios dalių dydžius, apskaičiuotus asmenims, netekusiems 65 procentų darbingumo (jei asmuo mirė (paskelbtas mirusiu) iki 2005 m. liepos 1 d., – II grupės invalidumo pensijos dydį);“.

2. Papildyti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 39 straipsnio 1 dalį 4 punktu:

„4) mirus (paskelbus mirusiu) netekto darbingumo (invalidumo) pensijos gavėjui, kuris buvo pripažintas netekusiu 45–60 procentų darbingumo (iki 2005 m. liepos 1 d. – III grupės invalidu), našlaičių pensija apskaičiuojama pagal mirusiajam (paskelbtam mirusiu) galėjusios priklausyti netekto darbingumo pensijos bendrosios ir individualiosios dalių dydžius, apskaičiuotus asmenims, netekusiems 65 procentų darbingumo (II grupės invalidumo pensijos dydį).“

3. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 39 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Našlaičių pensijos dydis yra 50 procentų šio straipsnio 1 dalyje nurodytų pensijų bendrosios ir individualiosios dalių dydžio. Jeigu našlaičių pensijos skiriamos dviem ir daugiau vaikų (įvaikių), kiekvienam skiriama po lygiai, bet ne daugiau kaip 100 procentų viso apskaičiuotos netekto darbingumo (invalidumo) ar senatvės pensijos bendrosios ir individualiosios dalių dydžio. Jeigu, paskyrus našlaičių pensiją, dėl jos skyrimo ar mokėjimo atnaujinimo kreipiasi kitas našlaitis (kiti našlaičiai) ir dėl to mažėja netekto darbingumo (invalidumo) ar senatvės pensijos dalis, tenkanti vienam našlaičiui, našlaičių pensija perskaičiuojama nuo mėnesio, einančio po to mėnesio, kurį gautas naujas prašymas su visais reikiama dokumentais, pirmos dienos.“

20 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 40 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 40 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Pensijas skiria ir moka Valstybinio socialinio draudimo fondo administravimo įstaigos, vadovaudamosi šiuo įstatymu ir Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos tvirtinamais Socialinio draudimo pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatais.“

2. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 40 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Valstybinio socialinio draudimo fondo administravimo įstaiga privalo priimti sprendimą dėl pensijos paskyrimo ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų, o dėl kompensacijos už ypatingas darbo sąlygas paskyrimo – ne vėliau kaip per 60 kalendorinių dienų nuo prašymo su visais būtiniais dokumentais ir duomenų gavimo dienos. Apie priimtą sprendimą ir šio sprendimo apskundimo tvarką, o atsisakius skirti pensiją – ir apie atsisakymo priežastį asmuo turi būti

informuotas raštu ar elektroninių ryšių priemonėmis ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos.“

21 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 41 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 41 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Pasibaigus pensijos skyrimo terminui, jos mokėjimas nutraukiamas, jeigu pensijos gavėjas praranda teisę ją gauti. Nepasibaigus pensijos skyrimo terminui, pensijos mokėjimas stabdomas ir pensija nemokama, jeigu pensijos gavėjas neatitinka šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos sąlygos, įsiteisėjusiu teismo sprendimu yra pripažintas nežinia kur esančiu arba gaunami duomenys apie aplinkybes, sudarančias pagrindą nuspręsti, kad pensijos gavėjas prarado teisę gauti pensiją. Pensijos mokėjimas sustabdomas nuo mėnesio, einančio po to mėnesio, kurį atsirado šioje dalyje nurodytos aplinkybės, pirmos dienos. Išnykus šioje dalyje nurodytoms aplinkybėms, pensijos mokėjimas pratęsimas nuo jos mokėjimo sustabdymo dienos, jeigu pensijos gavėjui teisė gauti pensiją buvo išlikusi. Jeigu paaiškėja, kad pensijos gavėjas, kuriam pensijos mokėjimas buvo sustabdytas, yra miręs (paskelbtas mirusiu), jo įpėdiniams, kuriems paveldėjimo tvarka pereina mirusio (paskelbto mirusiu) asmens turtas, pateikusiems paveldėjimo teisės liudijimą, arba (ir) mirusį (paskelbtą mirusiu) pensijos gavėją pergyvenusiam sutuoktiniui, pateikusiam nuosavybės teisės į sutuoktinių bendro turto dalį liudijimą, išmokama mirusiam (paskelbtam mirusiu) pensijos gavėjui priklausiusi pensija nuo jos mokėjimo sustabdymo dienos, bet ne daugiau kaip už 3 metus nuo pensijos gavėjo mirties (paskelbimo mirusiu).“

2. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 41 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. Pensijos ar kompensacijos už ypatingas darbo sąlygas gavėjui mirus (jį paskelbus mirusiu), jį laidojančiam asmeniui išmokama pensija ar (ir) kompensacija už mirties (paskelbimo mirusiu) mėnesį, jeigu ji dar nebuvo išmokėta, ir paskirtos pensijos ar (ir) kompensacijos vieno mėnesio dydžio suma. Pensija ar (ir) kompensacija išmokama ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo kreipimosi dienos. Pensijos gavėjui apskaičiuotos kitos pensijų sumos, kurios jam priklausė ir kurių jis dėl mirties (paskelbimo mirusiu) negavo, išmokamos mirusio (paskelbto mirusiu) pensijos gavėjo įpėdiniams, kuriems paveldėjimo tvarka pereina mirusio (paskelbto mirusiu) asmens turtas, pateikusiems paveldėjimo teisės liudijimą, arba (ir) mirusį (paskelbtą mirusiu) pensijos gavėją pergyvenusiam sutuoktiniui, pateikusiam nuosavybės teisės į sutuoktinių bendro turto dalį liudijimą.“

3. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 41 straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip:

„10. Jei senatvės ar netekto darbingumo pensijos bendrosios ir (ar) individualiosios dalių dydžiai pasikeičia atsižvelgus į naujai pateiktus duomenis (šio įstatymo 40 straipsnio 5 dalis), naujo dydžio senatvės ar netekto darbingumo pensijos bendroji ir (ar) individualioji dalys (dalis) pradedamos (pradedama) mokėti nuo mėnesio, einančio po to mėnesio, kurį duomenys (visi būtini dokumentai) buvo pateikti, pirmos dienos.“

22 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 42 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 42 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„42 straipsnis. Pensijos skyrimas asmeniui gyvenant užsienio valstybėje ir pensijos mokėjimas pensijos gavėjui persikėlus gyventi į užsienio valstybę

1. Asmeniui gyvenant užsienio valstybėje, kurioje jam taikomos Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ar Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatos dėl pensijų mokėjimo, pensija skiriama ir mokama pagal šį įstatymą ir Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ar Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatas dėl pensijų mokėjimo.

2. Asmeniui gyvenant užsienio valstybėje, kurioje jam netaikomos Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ar Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatos dėl pensijų mokėjimo, pensija skiriama už šio įstatymo 10 straipsnio 8 dalyje nurodytus stažo laikotarpius.

3. Pensijos gavėjui persikėlus gyventi į užsienio valstybę, kurioje jam netaikomos Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ar Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatos dėl pensijų mokėjimo, jam mokama paskirtoji pensija, jeigu pensijos gavėjas yra įgijęs ne mažesnę kaip minimalųjį stažą atitinkamos rūšies pensijai gauti ir visą šį stažą įgijo dirbdamas Lietuvos įmonėse arba pensijos gavėjas yra reabilituotas politinis kalinys ar tremtinys, įgijęs dalį stažo kalinimo metu ar tremtyje. Tais atvejais, kai pensijos gavėjas yra įgijęs ne mažesnę kaip minimalųjį stažą atitinkamos rūšies pensijai gauti dirbdamas Lietuvos įmonėse, tačiau į jo stažą buvo įskaityti laikotarpiai, įgyti dirbant užsienio valstybėse, pensija perskaičiuojama tik pagal stažą, įgyto dirbant Lietuvos įmonėse, duomenis ir mokama perskaičiuota pensija.

4. Našlių ar našlaičių pensijos gavėjui, persikėlusiam gyventi į užsienio valstybę, kurioje jam netaikomos Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ar Europos Sąjungos socialinės

apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatos dėl pensijų mokėjimo, paskirtoji našlių ar našlaičių pensija mokama, jei mirusysis (paskelbtas mirusiu) atitiko šio įstatymo 35 straipsnio 4 dalyje nurodytas sąlygas. Jeigu našlių pensija, paskirta iki 2007 m. sausio 1 d., ar našlaičių pensija buvo paskirta už mirusiojo (paskelbto mirusiu) įgytą minimalųjį stažą atitinkamos rūšies pensijai gauti dirbant Lietuvos įmonėse, tačiau į jo stažą buvo įskaityti laikotarpiai, įgyti dirbant užsienio valstybėse, našlių ar našlaičių pensija perskaičiuojama šio straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka pagal mirusiojo (paskelbto mirusiu) stažą, įgyto dirbant Lietuvos įmonėse, duomenis ir mokama perskaičiuota pensija.

5. Kitais atvejais užsienio valstybėje gyvenančiam asmeniui, neatitinkančiam šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatytų sąlygų, pensija mokama dar šešis mėnesius po asmens išvykimo mėnesio ir po to jos mokėjimas nutraukiamas.

6. Šio straipsnio 2, 3, 4 ir 5 dalių nuostatos dėl pensijos mokėjimo pensijos gavėjui persikėlus gyventi į užsienio valstybę taikomos tik tais atvejais, kai pensijos gavėjas išvyksta į užsienio valstybę, kurioje jam netaikomos Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ar Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatos dėl pensijų mokėjimo. Lietuvos Respublikai prisijungus prie tarptautinių konvencijų arba sudarius tarptautines sutartis dėl pensijų mokėjimo, pensija mokama taip, kaip nustatyta tarptautinėse konvencijose arba sutartyse.“

23 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 46 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 46 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Jei nuo paskutinio senatvės pensijos, paskirtos po 1995 m. sausio 1 d., skyrimo iki 2017 m. gruodžio 31 d. asmuo turėjo draudžiamųjų pajamų, stažo ir asmens draudžiamųjų pajamų koeficiento duomenys atnaujinami atsižvelgiant į šias draudžiamąsias pajamas. Naujinant stažo duomenis, įskaitomi tik tie stažo laikotarpiai, kurie pagal teisės aktų nuostatas, galiojusias iki 2017 m. gruodžio 31 d., iki šios datos buvo įgyti dirbant pagal darbo sutartį, narystės ar tarnybos pagrindu (stažas, įgytas dirbant pagal darbo sutartį, narystės ar tarnybos pagrindu iki 2017 m. gruodžio 31 d., toliau šio įstatymo 47 ir 51 straipsniuose vadinamas stažu). Atnaujinti duomenys taikomi apskaičiuojant apskaitos vienetų skaičių pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis tik tuo atveju, jei pagal atnaujintus duomenis apskaičiuotas apskaitos vienetų skaičius didesnis už apskaičiuotąjį pagal neatnaujintus (taikytus 2017 m. gruodžio mėn.) duomenis.“

24 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 51 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 51 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„51 straipsnis. Asmens, kuris teisę gauti pensiją įgyja nuo 2018 m. sausio 1 d., apskaitos vienetų skaičiaus nustatymas“.

2. Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 51 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Asmens, kuris teisę gauti pensiją įgyja nuo 2018 m. sausio 1 d. ir yra įgijęs stažo iki 1994 m. sausio 1 d. ir laikotarpiu nuo 1994 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d., apskaitos vienetų, įgytų iki 2017 m. gruodžio 31 d., skaičius apskaičiuojamas pagal formulę $AV1 + (AV1 : S1) S2$, kurioje:

1) $AV1$ – dydis, gautas sudėjus laikotarpiu nuo 1994 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. Valstybinio socialinio draudimo fondo informacinėje sistemoje fiksuotas kiekvienų kalendorinių metų asmens draudžiamąsias pajamas (įskaitant ir pakaitines pajamas, apskaičiuotas pagal netekto darbingumo pensijos byloje fiksuotą asmens draudžiamųjų pajamų koeficientą), padalintas iš 12 atitinkamų metų draudžiamųjų pajamų dydžių (iki 2002 m. – 12 vidutinių tų metų mėnesinių draudžiamųjų pajamų dydžių);

2) $S1$ – metų skaičius, per 1994–2017 metų laikotarpį asmeniui įskaitomas į stažą;

3) $S2$ – metų skaičius iki 1994 m. sausio 1 d., įskaitomas asmeniui į stažą.“

3. Papildyti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 51 straipsnį nauja 2 dalimi:

„2. Kai visas asmens stažas yra įgytas iki 1994 m. sausio 1 d., jo įgytų apskaitos vienetų skaičiumi laikomas dydis $S2$, suapvalintas iki dviejų skaitmenų po kablelio. Kai, apskaičiuojant apskaitos vienetų skaičių pagal šio straipsnio 1 ir 3 dalis, sandauga $(AV1 : S1) S2$ yra mažesnė už dydį $S2$, suapvalintą dviejų skaitmenų po kablelio tikslumu, asmens įgytų apskaitos vienetų skaičius apskaičiuojamas pagal formulę $AV1 + S2$ (pensijų kaupimo dalyviams – pagal formulę $AV2 + S2$).“

4. Buvusias 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 51 straipsnio 2, 3, 4, 5 dalis laikyti atitinkamai 3, 4, 5, 6 dalimis.

25 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 57 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 57 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Nuo 2018 m. sausio 1 d. senatvės pensijos amžius nustatomas: moterims – 62 metai ir 4 mėnesiai, vyrams – 63 metai ir 8 mėnesiai. Nuo 2019 m. sausio 1 d. ir kiekvienų vėlesnių metų sausio 1 d. senatvės pensijos amžius kasmet didinamas: moterims – keturiais mėnesiais per metus, vyrams – dviem mėnesiais per metus, kol pasieks šio įstatymo 15 straipsnyje nustatytą senatvės pensijos amžių – 65 metus (šio įstatymo 7 priedas).“

26 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 58 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 58 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šio įstatymo nustatyta tvarka, kol pasibaigs jų mokėjimo terminas arba kol vietoj jų bus paskirtos senatvės, netekto darbingumo pensijos pagal šį įstatymą, toliau mokamos ir indeksuojamos šio įstatymo nustatyta tvarka:

- 1) maitintojo netekimo pensijos, paskirtos už mirusius iki 1994 m. gruodžio 31 d. asmenis buvusius iki 1994 m. gruodžio 31 d. tvarka (toliau – maitintojo netekimo pensijos);
- 2) ištarnauto laiko pensijos, paskirtos iki 1994 m. gruodžio 31 d.;
- 3) invalidumo pensijos, paskirtos iki 2005 m. liepos 1 d.“

27 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 60 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 60 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Asmeniui mokama pensija, paskirta iki 1994 m. gruodžio 31 d. ir neperskaičiuota pagal nuo 1995 m. sausio 1 d. galiojusį Pensijų įstatymą (toliau – neperskaičiuota pensija), kiekvienais metais nuo sausio 1 d. indeksuojama šio įstatymo 8 straipsnyje nustatyta tvarka.“

28 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo papildymas nauju 61 straipsniu

1. Papildyti 1 straipsnyje išdėstytą Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymą nauju 61 straipsniu:

„61 straipsnis. Socialinio draudimo senatvės pensijų skyrimas vietoj pensijų, paskirtų iki 1994 m. gruodžio 31 d.

Asmenys, kurie gauna iki 1994 m. gruodžio 31 d. paskirtas senatvės pensijas, turi teisę kreiptis dėl pensijų skyrimo pagal šio įstatymo nuostatas. Šiems asmenims senatvės pensijos

bendroji dalis apskaičiuojama šio įstatymo 45 straipsnio 1 dalyje, o individualioji dalis – šio įstatymo 18 straipsnyje nustatyta tvarka.“

2. Buvusį 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 61 straipsnį laikyti 62 straipsniu.

29 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 62 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 62 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„62 straipsnis. Kompensacijos už ypatingas darbo sąlygas

1. Šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytiems asmenims, kuriems iki 1994 m. gruodžio 31 d. nebuvo paskirta senatvės ar ištarnauto laiko pensija, Lietuvos Respublikos ar personalinė pensija arba po 1995 m. sausio 1 d. – kitų teisės aktų nustatyta nuolatinė kompensacinė išmoka už ypatingas darbo sąlygas, taip pat asmenims, kuriems užsienio valstybėje nebuvo mokama pensija arba kitokia nuolatinio pobūdžio kompensacinė išmoka už darbą ypatingomis sąlygomis ir kurie dirbo šiame straipsnyje nustatytais ypatingomis sąlygomis, suteikiama teisė gauti kas mėnesį mokamas kompensacijas. Teisė gauti socialinio draudimo pensiją šiems asmenims suteikiama bendra šiame įstatyme nustatyta tvarka.

2. Asmenims, iki 1994 m. gruodžio 31 d. dirbusiems požeminius darbus, darbus kenksmingomis darbo sąlygomis ir karštuosiuose cechuose, nurodytus Lietuvoje galiojusiame gamybos, cechų, profesijų ir pareigų sąrašė Nr. 1, taip pat kitus darbus sunkiomis sąlygomis, nurodytus sąrašė Nr. 2:

1) vyrams, išdirbusiems ne mažiau kaip 10 metų, o moterims – ne mažiau kaip 7,5 metų darbus, įtrauktus į sąrašą Nr. 1, kompensacija išmokama už 10 metų;

2) vyrams, išdirbusiems ne mažiau kaip 12,5 metų, o moterims – ne mažiau kaip 10 metų darbus, įtrauktus į sąrašą Nr. 2, kompensacija išmokama už 5 metus.

3. Skraidymo ir skraidymų bandymo sudėties darbuotojams: vyrams, išdirbusiems pagal galiojusį iki 1994 m. gruodžio 31 d. skraidymo ir skraidymų bandymo sudėties darbuotojų pareigų sąrašą 25 metus, moterims, išdirbusioms pagal šį sąrašą 20 metų, kompensacija išmokama už 10 metų.

4. Kompensacija išmokama už 5 metus asmenims, iki 1994 m. gruodžio 31 d. dirbusiems šiuos darbus:

1) asmenims, dirbusiems ne mažiau kaip 15 kalendorinių metų buvusios SSRS Tolimosios Šiaurės rajonuose arba ne mažiau kaip 20 metų jiems prilygintose vietovėse pagal iki

1994 m. gruodžio 31 d. galiojusį Tolimosios Šiaurės rajonų ir Tolimosios Šiaurės vietovių sąrašą;

2) moterims, dirbusioms ne mažiau kaip 20 metų tekstilės pramonės įmonėse darbus, nurodytus Lietuvoje galiojusiame tekstilės pramonės gamybos ir profesijų sąrašė;

3) moterims, dirbusioms ne mažiau kaip 15 metų traktorininkėmis mašinistėmis žemės ūkyje, kitose ūkio šakose, taip pat statybos, kelių ir krovimo mašinų mašinistėmis pagal Lietuvoje galiojusį gamybos ir profesijų sąrašą;

4) artistams, turintiems tam tikrą darbo stažą, teikusį teisę gauti ištarnauto laiko pensiją pagal iki 1995 m. sausio 1 d. galiojusius Ištarnauto laiko pensijų teatrų ir kitų teatro-žiūrovinių įstaigų darbuotojams skyrimo ir mokėjimo nuostatus;

5) civilinės aviacijos darbuotojams: vyrams, valdžiusiems oro eismą ir turėjusiems dispečerio liudijimą ne mažiau kaip 15 metų, o moterims – ne mažiau kaip 10 metų;

6) civilinės aviacijos inžinerijos-technikos darbuotojams, dirbusiems darbą pagal iki 1994 m. gruodžio 31 d. galiojusį civilinės aviacijos inžinerijos-technikos darbuotojų pareigų sąrašą: vyrams – išdirbusiems ne mažiau kaip 20 metų, moterims – ne mažiau kaip 15 metų.

5. Asmenims, išdirbusiems ne mažiau kaip pusę šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatyto laiko kompensacijai už ypatingas darbo sąlygas gauti, išmokama kompensacijos dalis, proporcinga dirbtam laikui. Jei kompensacijai gauti reikia išdirbti šiame straipsnyje nurodytomis sąlygomis ne mažiau kaip 10 metų (moterims – 7,5 metų), kompensacijos daliai gauti ne mažiau kaip pusė šio laiko turi būti dirbta 1988–1994 metais; jei reikia išdirbti 15 metų, ne mažiau kaip pusė šio laiko turi būti dirbta 1986–1994 metais; jei reikia išdirbti 20 metų, ne mažiau kaip pusė šio laiko turi būti dirbta 1983–1994 metais; jei reikia išdirbti 25 metus, ne mažiau kaip pusė šio laiko turi būti dirbta 1980–1994 metais; jei reikia išdirbti 30 metų, ne mažiau kaip pusė šio laiko turi būti dirbta 1978–1994 metais.

6. Jei asmuo dėl šiame straipsnyje nurodytų priežasčių turi teisę į kelias kompensacijas, mokama tik didžiausioji.

7. Mėnesio kompensacijos dydis sudaro 136,4 procento bazinės pensijos. Asmenims, nurodytiems šio straipsnio 3 dalyje ir 4 dalies 4 punkte, kompensacija gali būti mokama jų pasirinkto fiksuoto dydžio, tačiau ne mažesnė kaip 45,45 procento ir ne didesnė kaip 136,4 procento bazinės pensijos dydžio per mėnesį. Iki 2017 m. gruodžio 31 d. paskirtos kompensacijos nuo 2018 m. sausio 1 d. mokamos šioje dalyje nurodytų dydžių.

8. Asmenims, išskyrus nurodytuosius šio straipsnio 3 dalyje ir 4 dalies 4 punkte, turintiems teisę gauti visą kompensaciją arba jos dalį, kol jiems sukaks šio įstatymo nustatytas senatvės pensijos amžius, kompensacija pradedama mokėti likus tiek visų kalendorinių mėnesių, už kiek mėnesių kompensaciją išmokėti priklauso. Kai kompensacijos arba jos dalies mokėjimo

asmeniui terminas baigiasi, bet asmuo dar nėra sukakęs senatvės pensijos amžiaus, kompensacija jam mokama tol, kol jis sukaks senatvės pensijos amžių, nepaisant to, kad šiais atvejais viršijamas asmeniui priklausančių mėnesio kompensacijų skaičius. Asmenims, nurodytiems šio straipsnio 3 dalyje ir 4 dalies 4 punkte, turintiems teisę gauti visą kompensaciją arba jos dalį, kompensacija gali būti pradėta mokėti anksčiau, jeigu jie nebedirba pagal pareigas, suteikusias teisę gauti kompensaciją. Kompensacija pradedama mokėti nuo jų pasirinktos datos pagal jų pareiškimą, paduotą Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos administravimo įstaigai. Šiuo atveju bendras mokėtinų mėnesio kompensacijų skaičius neturi viršyti šiam asmeniui priklausančių mėnesio kompensacijų skaičiaus.

9. Kreiptis dėl kompensacijos paskyrimo ir mokėjimo galima bet kuriuo metu iki teisės gauti kompensaciją atsiradimo dienos, nustatytos šio straipsnio 8 dalyje, arba bet kuriuo metu po teisės gauti kompensaciją atsiradimo dienos. Jeigu turintys teisę gauti kompensaciją asmenys dėl kompensacijos skyrimo kreipiasi po šio straipsnio 8 dalyje nustatytų kompensacijos mokėjimo pradžios terminų, kompensacija jiems mokama nuo teisės gauti kompensaciją atsiradimo dienos, tačiau ne daugiau kaip už 6 mėnesius iki dokumentų kompensacijai skirti ir mokėti gavimo Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos administravimo įstaigoje dienos.

10. Kompensacijos asmenims, dirbusiems ypatingomis sąlygomis ne Lietuvos Respublikoje, skiriamos ir mokamos, jei ypatingomis sąlygomis šie asmenys dirbo valstybėse, su kuriomis Lietuvos Respublika yra pasirašiusi tarptautines sutartis dėl socialinės apsaugos ir (ar) pensijų mokėjimo.

11. Darbo laikas kompensacijai už ypatingas darbo sąlygas gauti apskaičiuojamas pagal faktinę darbo ypatingomis sąlygomis trukmę. Darbo laiko kompensacijoms už ypatingas darbo sąlygas gauti apskaičiavimo, šių kompensacijų skyrimo ir mokėjimo tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.“

30 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 2 priedo pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 2 priedo 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2. Asmens stažui prilyginami iki 1994 m. gruodžio 31 d. buvę šie laikotarpiai:

2.1. asmenų, apdraustų valstybiniu socialiniu draudimu pagal Valstybinio socialinio draudimo įstatymą, valstybinio socialinio draudimo laikotarpiai;

2.2. asmenų, savanoriškai apsidraudusių valstybiniu savanoriškuoju pensijų draudimu valstybinio socialinio draudimo įstaigose, draudimo įmokų mokėjimo laikas;

2.3. apdraustų (dirbančių) asmenų, nurodytų šio priedo 2.1 papunktyje, socialinio draudimo ligos (laikinojo nedarbingumo), motinystės (nėštumo ir gimdymo) ir vaiko priežiūros pašalpų gavimo laikas;

2.4. mokymosi laikas aspirantūroje, doktorantūroje, klinikinėje ordinatūroje (rezidentūroje) ir internatūroje;

2.5. faktinis karinės, pasienio ir vidaus reikalų tarnybos laikas (išskyrus tarnybą naikintojų ir liaudies gynėjų būriuose ir batalionuose), būtiniosios karinės tarnybos sovietinėje armijoje laikas, taip pat operatyvinės veiklos slaptųjų dalyvių, su kuriais buvo sudarytos rašytinės slapto bendradarbiavimo sutartys, slapto bendradarbiavimo laikotarpiai, kuriais pagal šias sutartis buvo mokamas atlygis (išskyrus bendradarbiavimą su institucijomis, kurios Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu yra pripažintos 1939–1990 metų okupacijų represinėmis struktūromis ir tarnybomis), su sąlyga, kad šie asmenys ir po 1990 m. kovo 11 d. tęsė bendradarbiavimą su Lietuvos Respublikos operatyvinės veiklos (kriminalinės žvalgybos) subjektais (remiantis tai patvirtinančiais pastarųjų subjektų (jų teisių ir pareigų perėmėjų) dokumentais ar jų pateiktais duomenimis). Į faktinį karinės, pasienio ir vidaus reikalų tarnybos laiką neįskaitomas laikas, kuriuo šie asmenys buvo aukštųjų ir (ar) specialiųjų vidaus reikalų, saugumo, karo ir kitų mokyklų kursantais, klausytojais. Tarnybos SSRS ginkluotosiose pajėgose, pasienio ir vidaus reikalų tarnybose laikas stažui prilyginamas iki 1990 m. kovo 11 d.;

2.6. perėjusių tarnauti Lietuvos Respublikai SSRS valstybės saugumo pareigūnų tarnybos laikotarpiai. Į šį tarnybos laiką neįskaitomas laikas, kuriuo šie asmenys buvo aukštųjų ir (ar) specialiųjų saugumo, karo, vidaus reikalų ir kitų mokyklų kursantais, klausytojais;

2.7. reabilituotų politinių kalinių ir tremtinių (gimusių tremtyje ir kartu su jais buvusių nepilnamečių vaikų) kalinimo ir tremties faktinis laikas, jei šis laikas neįskaitytas pagal šio priedo 1 punktą;

2.8. asmenų, išvežtų Antrojo pasaulinio karo metais priverstiniais darbams už buvusios SSRS teritorijos ribų, darbo laikas, taip pat buvimo getuose, koncentracijos ar kitokio tipo prievartinėse stovyklose Antrojo pasaulinio karo metais laikas;

2.9. ginkluoto pasipriešinimo (rezistencijos) dalyvių – karių savanorių faktinis laikas, išbūtas laisvės kovotojų struktūrose, jei šis laikas neįskaitytas kitaip;

2.10. valstybinių socialinio draudimo invalidumo pensijų gavimo laikas;

2.11. motinoms – vaikų invalidų, nesukakusių 16 metų, auginimo ir slaugos namuose laikas;

2.12. šeimos nariams – I grupės invalido slaugos namuose laikas;

2.13. būtiniosios karo tarnybos Lietuvos kariuomenėje, Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos vidaus tarnybos daliniuose ir Valstybės sienos apsaugos tarnyboje laikas;

2.14. visų tradicinių Lietuvoje bažnyčių ir religinių organizacijų dvasininkų tarnybos laikas.“

31 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo papildymas 7 priedu

Papildyti 1 straipsnyje išdėstytą Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymą 7 priedu:

„Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 7 priedas

SENATVĖS PENSIJOS AMŽIAUS LENTELĖ

I SKYRIUS

VYRAI

Metai	Pensinis amžius	Gimimo data
2012	62 metai 8 mėn.	1949 m. liepos 1 d. – 1950 m. balandžio 30 d.
2013	62 metai 10 mėn.	1950 m. gegužės 1 d. – 1951 m. vasario 28 d.
2014	63 metai	1951 m. kovo 1 d. – 1951 m. gruodžio 31 d.
2015	63 metai 2 mėn.	1952 m. sausio 1 d. – 1952 m. spalio 31 d.
2016	63 metai 4 mėn.	1952 m. lapkričio 1 d. – 1953 m. rugpjūčio 31 d.
2017	63 metai 6 mėn.	1953 m. rugsėjo 1 d. – 1954 m. birželio 30 d.
2018	63 metai 8 mėn.	1954 m. liepos 1 d. – 1955 m. balandžio 30 d.
2019	63 metai 10 mėn.	1955 m. gegužės 1 d. – 1956 m. vasario 28 d.
2020	64 metai	1956 m. kovo 1 d. – 1956 m. gruodžio 31 d.
2021	64 metai 2 mėn.	1957 m. sausio 1 d. – 1957 m. spalio 31 d.
2022	64 metai 4 mėn.	1957 m. lapkričio 1 d. – 1958 m. rugpjūčio 31 d.
2023	64 metai 6 mėn.	1958 m. rugsėjo 1 d. – 1959 m. birželio 30 d.
2024	64 metai 8 mėn.	1959 m. liepos 1 d. – 1960 m. balandžio 30 d.
2025	64 metai 10 mėn.	1960 m. gegužės 1 d. – 1961 m. vasario 28 d.
2026	65 metai	1961 m. kovo 1 d. ir vėliau

II SKYRIUS

MOTERYS

Metai	Pensinis amžius	Gimimo data
2012	60 metų 4 mėn.	1952 m. sausio 1 d. – 1952 m. rugpjūčio 31 d.
2013	60 metų 8 mėn.	1952 m. rugsėjo 1 d. – 1953 m. balandžio 30 d.
2014	61 metai	1953 m. gegužės 1 d. – 1953 m. gruodžio 31 d.
2015	61 metai 4 mėn.	1954 m. sausio 1 d. – 1954 m. rugpjūčio 31 d.
2016	61 metai 8 mėn.	1954 m. rugsėjo 1 d. – 1955 m. balandžio 30 d.
2017	62 metai	1955 m. gegužės 1 d. – 1955 m. gruodžio 31 d.
2018	62 metai 4 mėn.	1956 m. sausio 1 d. – 1956 m. rugpjūčio 31 d.
2019	62 metai 8 mėn.	1956 m. rugsėjo 1 d. – 1957 m. balandžio 30 d.
2020	63 metai	1957 m. gegužės 1 d. – 1957 m. gruodžio 31 d.
2021	63 metai 4 mėn.	1958 m. sausio 1 d. – 1958 m. rugpjūčio 31 d.
2022	63 metai 8 mėn.	1958 m. rugsėjo 1 d. – 1959 m. balandžio 30 d.
2023	64 metai	1959 m. gegužės 1 d. – 1959 m. gruodžio 31 d.
2024	64 metai 4 mėn.	1960 m. sausio 1 d. – 1960 m. rugpjūčio 31 d.
2025	64 metai 8 mėn.	1960 m. rugsėjo 1 d. – 1961 m. balandžio 30 d.
2026	65 metai	1961 m. gegužės 1 d. ir vėliau“

32 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 3 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2017 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.“

2. Papildyti 3 straipsnį 5 dalimi:

„5. Valstybinio socialinio draudimo fondo administravimo įstaigos ne vėliau kaip iki 2018 m. rugsėjo 30 d. apskaičiuoja iki šio įstatymo įsigaliojimo paskirtas valstybines socialinio draudimo pensijas pagal šio įstatymo nuostatas ir iki 2018 m. rugsėjo 30 d. išmoka nuo 2018 m. sausio 1 d. iki apskaičiavimo dienos susidariusį pensijų dydžių skirtumą.“

3. Papildyti 3 straipsnį 6 dalimi:

„6. Nuo 2018 m. sausio 1 d. valstybinės socialinio draudimo senatvės pensijos indeksuojamos padauginant 2017 m. gruodžio mėnesį mokėtosios pensijos dydį iš indeksavimo koeficiento. Apskaičiavus šių pensijų dydžius pagal šio straipsnio 5 dalį, jos mokamos taikant paskelbtus 2018 metų socialinio draudimo bazinės pensijos dydį ir pensijos apskaitos vieneto vertę.“

4. Papildyti 3 straipsnį 7 dalimi:

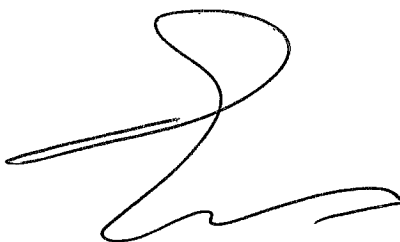
„7. Asmenims, kurie iki 2017 m. gruodžio 31 d. įgijo teisę gauti valstybines socialinio draudimo pensijas ar kompensacijas už ypatingas darbo sąlygas, tačiau dėl jų skyrimo kreipėsi iki 2018 m. gruodžio 31 d., šios pensijos ir kompensacijos skiriamos iki 2017 m. gruodžio 31 d. galiojusia tvarka.“

5. Papildyti 3 straipsnį 8 dalimi:

„8. Jeigu po šio įstatymo įsigaliojimo teisę gauti senatvės pensiją įgijęs asmuo su prašymu atidėti senatvės pensijos skyrimą pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 24 straipsnį kreipiasi praėjus daugiau kaip 6 mėnesiams po teisės gauti šią pensiją atsiradimo dienos, skaičiuojamas atidėto senatvės pensijos skyrimo laikas negali viršyti 6 mėnesių, jei asmuo tuo laiku negavo kitos rūšies socialinio draudimo pensijos, išskyrus našlių ir našlaičių pensiją. Asmenų, kurie teisę gauti senatvės pensiją įgijo iki šio įstatymo įsigaliojimo ir kurie neturi būtinojo stažo senatvės pensijai skirti, prašymu atidėto senatvės pensijos skyrimo, už kurį pensija didinama, laikas pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo 24 straipsnį skaičiuojamas nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė